

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848171024/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

væsen og dertil ogsaa en Luksusby, beboet af mange Velhavere. I mange Maader en Aflægger — og en meget yndig Aflægger — af Londons Westend med store Squares og meget eksklusive Privat-huse.

Til al denne, maaske ofte lidt stive Pragt kommer noget ejendommeligt friskt og naivt broget. Det er vanskeligt med Bestemthed at sige, hvori det bestaar, men Edinburgh huskes som en mangefarvet By. Andreas Vinding har flere Gange skrevet om det brogede ved London og har i denne Forbindelse nævnt „det lystige britiske Flag“ Union Jack, der er som en hel Karrusel af blaat, rødt og hvidt. Men hvad andet er der egentlig? De røde Busser maaske, Butikkerne. Af afgørende Betydning er sikkert — saa paradoksalt det end kan lyde — det meget graa. I Virkeligheden er alle britiske Byer graa, det gælder Husene, det gælder Atmosfæren, og denne monotone Bundfarve giver alle de andre Kulører en særlig varm og ren Glød.

Ogsaa Edinburgh er graa, ja — som allerede sagt — næsten hyllet i et romantisk Clair-obscur. De store Plæner og Blomsterbede i Princes Gardens, Castles græsgrønne og fugtigsorte Klippesider, Husenes Facader, de hundrede Kirketaarne, alt ses gennem et fint Væv af Dis. Men paa Bunden af al denne nænsomme Graahed lyser Erindringen, ligesom Ædelstene i dybt Vand, noget ganske ekstra spraglet, noget særlig skotsk. Maaske er det kun de ualmindelig brogede og stærktfarvede Mønstre i Højlændernes Skærter, i hvert Fald er det noget dermed beslægtet.

Skotterne har en Forkærlighed for det stærke, det søde, det krydrede. De har Brug for det i deres afsides puritanske Land. Deres Syltetøj er saa sødt, at man kan faa Kuldegysninger deraf. Deres Twæed, deres Sækkepipemusik, deres Folkesange, deres Biskuit- og Whisky-Reklamer har noget af den samme Natur i sig. Og hvad selve Whiskyen angaar, kradser den ikke netop som den blaa og sødlige Røg fra brændende Lyngrod eller Timian i Blomst? Skotterne ved nok, hvad der er liffigt for Sjælen paa en graa Dag; de forstaar at trøste sig, paa deres religiøse Ansigter hviler ofte et